

hvad der foregaar udenfor. Thi lige saa lidt som vi kunne paatage os Ansvar for, hvad der staar i vor Presse, uden at vi derfor desavouere Nogetsomhelst ved en saadan Leilighed — det bliver Redaktørernes egen Sag, hvad der staar i Bladene — lige saa lidt kan det ærede Medlem paatage sig Ansvar for hans og hans Partis Blade. Derksom man vilde spille Tiden med at fremdrage Alt, hvad der staar deri, og yderligere gaa i den Retning, at give det ærede Medlem Ansvar for, naar vilde vi da faae Ende paa disse Spørgsmaal? Jeg vil derfor føie min Indsigelse til den, der blev fremsat af det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen), og gjøre gjældende, at hvad der staar i Pressen have vi intet Ansvar for, lige saa lidt som det ærede Medlem og hans Tilhængere have noget Ansvar for, hvad der staar i deres Blade.

Holstein-Ledreborg: Jeg finder blot Anledning til at sige, at jeg ikke agter at fragaa Ansvar for den Tale, som er reserveret i det Blad, som det ærede Medlem nævnte, og at jeg heller ikke har i Sinde at desavouere den Presse, der hører til mit Parti i nogensomhelst Henseende (Dinesen: Meget godt). Ja, det ligger i, at det er en god Presse, vi have, det er hele Forskjellen. Hvad nu angaar selve det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog af min Tale, da tør jeg ikke gaa ind paa det her, men jeg vil dog sige, at jeg har ikke blot sagt, at Forligsforhandlingerne vare Snak, men jeg har ogsaa sagt, hvorfor de vare det. Hvis det ærede Medlem vil gjøre sig den Uleilighed at gennemlæse de Argumenter, jeg har fremsat, vil han faae en lidt anden Dom, end han nu synes at ville, jeg tør ikke sige insinuere, men anbringe som Underlag for sin Tale. Til Slutning vil jeg blot sige, at jeg ved de sure Venstremænd ikke har tænkt paa det ærede Medlem, ikke fordi jeg mener, at han er sød, men jeg regner ham overhovedet ikke til at være Venstremænd mere.

Dinesen: Det ærede Medlem har slet ikke sat mig i Forbindelse med sin Tale om de „sure Venstremænd“. Han sigtede ganske tydelig til dem, der førte Forligsforhandlinger her i Thinget, og som talte om disse Forhandlinger udenfor. Det er dem, det ærede Medlem har betegnet saaledes, og til disse hører ikke jeg. (**Holstein-Ledreborg:** Saa veed jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem paa en Gang er bleven saa sur). Det er, fordi det ærede Medlem er saa overdreven sød, at det er nødvendigt for Ligevægstens Skyld.

Berg: Maaſte denne Forhandling kan være særlig opbyggende for dem, der gjerne ville have denne Vilde, der her foreligger, til at glide ned, baade i Salen og udenfor, saa let som muligt. Jeg vil kun sige, at man stuffer ikke mig med den Debat, der er ført derovre ved Binduerne nu, thi naar de ærede Herrer nu i broderlig Forening stemme for Fremme af det foreliggende Lovforslag, der foreligger i sine Motiver som et Finantsprovisorium for indeværende Aar, tror jeg, at jeg fra mit Standpunkt har Ret til at slutte, at i Hovedsagen ere de Herrer enige, i Hovedsagen enige!

Holstein-Ledreborg: Det er umuligt for noget Parti at værges sig mod en fuldstændig ulogisk, meningsløs, ubegrundet Forudſætning eller Mistænteliggjørelse fra et enkelt Medlems Side. Jeg finder derfor heller ingen Anledning til at gaa ind paa dette nu. Jeg skal blot minde det ærede Medlem om, at han i sin Tid stemte for videre Fremme af et Lovforslag, der gik ud paa at omordne vort Hærvæsen, paa en Revision af Hærloven, der forelaa med en udtrykkelig Motivering fra Regjeringens Side om, at Forsvaret skulde bygges paa Grundlag af Kjøbenhavns Befæstning. Det ærede Medlem stemte for at fremme dette Lovforslag og arbejdede med stor Iver paa det. Da blev det ærede Medlem gjort opmærksom fra Modstandernes Side paa, at han paa Grund af Indholdet af Motiverne ved at arbejde videre paa denne Sag arbejdede Haand i Haand med eller arbejdede paa Kjøbenhavns Befæstning eller ikke fikrede sig imod den, som han skulde. Da protesterede det ærede Medlem meget ivrig og sagde: Hvad der staar i Motiverne gjør Intet, thi da kunde jo en Regjering ved at skrive sine Motiver gjøre al Behandling umulig. Jeg vil blot minde det ærede Medlem herom, for at han kan se, hvor lidet Hold der er i hans senere Optræden.

Berg: Jeg gad vide, hvor mange Lønder Adjektiver det ærede Medlem har brugt og atter taget i sig igjen, jeg tror, han skal være lidt mere sparsom med at bruge dem i Forbindelse med Bedømmelsen af Andres Taler. Naar det ærede Medlem taler om ordinære, almindelige Forslag og vil sammenligne det med, hvor Spørgsmaalet er om Finantsprovisoriet, Grundlaget for hele vort Forfatningsliv, saa maa han have den Fornøielse for mig, uden at jeg skal inblade mig videre paa den Debat.